Ч. 204. Середа 23 (10) вересня 1908. Рік XVIII.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостве на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — Вісти з Угорщини. — Події в Туреччині.

На послідним засїданю краевого сойму приступлено до відчитаня петиций. Позаяк до їх мотивованя зголосило ся богато послів, то краевий маршалок звертае увагу на то, що після нового реґуляміну мае він право уділювати слова для мотивованя петиций тілько у виімкових случаях. З того обмеженя нині ще не буде користати, але посли повинні се затямити на будуче. При попираню петиций забирали слово м. и. пос. Антін Старух в справі заведеня зелізничого а евентуально автомобілевого получення між Лїськом, Балигородом і Тїсною та в справі уділеня видатної запомоги для навіщених елементарними нещастями в лїскім повіті через признане півмілїонової безпроцентової позички на 10 літ, через роздане безплатного жита й пашї, через спинене екзекуциї і т. д.; знов же пос. Сеник попирав петицию м. Роздолу в справі уділеня запомоги на заведене водопроводів, щоби подбати для Роздолян о добру воду.

По відчитаню інтерпеляций і внесень, та по відповіди Є. Е. п. Намістника на інтерпеляцию пос. Лєа, що вісти про намір передчасного замкненя соймової сесиї не мають основи, приступлено до дневного порядку. Перший мотивував п. Левицкий свое внесене о зміну закона про викладову мову в середних школах.

По пересланю сего внесеня до шкільної комісиї оголошено скрутинію переведених виборів.

Секретарями вибрано: Генрика Станислава Баденія, З. Скварка, Урбаньского та Васунґа.

Квесторами вибрано: Цюхціньского, Ґлембоцкого, Коритовского Юлія та дра Ів. Курівця.

До буджетової комісиї увійшли: Бадені Казимір, Ґломбіньский, Гупка, Яблоньский, Кендзьор, Король, Козловский, Кшечунович, Лєо, др. К. Левицкий, Левенштайн, Мілевский, Незабітовский, Сколишевский, Стажиньский, Стефчик, Тшецеский, Урбаньский, Жардецкий.

До громадскої комісиї: Бернадзїковский, Бойко, Бруніцкий Адольф, Цєньский, Лєшек, Фрухтман, Ґарапіх, Ґурский, Гальбан, Яворский, Колпачкевич, Країньский Вінкенти, Лєо, Мерунович, Мойса, Пініньский, Птак, Сапіга, Саре, Скарбек, Сколишевский, Скварко, Содомора, Стадницкий, Стапиньский, Водзїцкий.

До комісиї для виборчої реформи: Бадені Казимір, Баталія, Цєньский Тадей, Ґломбіньский, Зампольский, Єнджейович, Король, Лясковский, Лєо, др. К. Левицкий, Левенштайн, Маевский, Мілевский, Мойса, Мияк, др. Олесницкий, Пайґерт, Пініньский, Соболевский, Стапиньский, Стажиньский, Урбаньский, Вітос, Водзїцкий.

По оголошеню скрутиниї та зазиві маршалка, щоб новоибрані комісиї уконституували ся підчас засїданя палати, приступила палата до першого читаня внесеня пос. Евг. Олесницкого в справі заснованя рускої ґімназиї в Стрию. Се внесене, як і внесене п. Старуха про засноване рускої ґімназиї в Бережанах і п. Кивелюка про засноване рускої ґімназиї в Самборі, відослано до комісиї шкільної.

Дальше промавляли ще пос. др. Олесницкий, попираючи внесене в справі реґуляциї ріки Тисьмениці, пос. Т. Старух в справі відшкодованя громад за поручений круг діланя, пос. П. Думка в справі заосмотреня населеня в дерево опалове і будівельне, пос. др. Куровець в справі полекші для селян при хові й випасї рогатого товару, а вкінци пос. З. Скварко, який вичерпуючо мотивував свое внесене в справі приготовлень для введеня в жите інституций убезпеченя для товару.

Засїдане покінчило ся о 2 год. по пол.,

---

30)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлїйского — Томи Кобба.

(Дальше)

Наконець зважив ся Боджер і сказав: Признаю ся вам отверто, що то я сам видів ту женщину.

— Коли так, то ви виділи пана Дервента також?

— А вжеж що видів їх обое.

— Де?

— Он там на улици... Йосиф показав головою в сторону вікна.

— На всякий случай то дивна річ, що ви чужий чоловік волочили ся тоді о так пізній порі по селї—коли не помиляюсь, то було вже по першій годині.

— Ого, як ви то добре знаете, котра могла тоді бути година! — відрубав ся Боджер зухвало.

Від тої хвилї, коли Дервент своїй доньці сказав о одинайцятій годині добра ніч, не знав ніхто про него нічого. Йосиф був одиноким, котрий міг посьвідчити, що убитий аж над раном вийшов з дому.

Ферфорд схопив ся і роздратований зачав ходити по комнаті. Отже — відозвав сл він стануьши перед Боджером — то ви лиш случайно знайшли ся о першій годині на улици в селї і стрітили пана Дервента?

— Я видів его і ту женщину, що ішла за ним; она була чорно убрана, майже так велика, як ви і васлонена та підглядала наперед себе. Але менї здае ся, пане, що ми вже досить набалакали ся — а що як би ми вже раз поладнали наше діло?

— Признаю вам, Савндерс, що ви знаете про такі річи, що як би они дістали ся до публичної відомости, то могли би менї наробити богато клопоту і неприятности. Але можу вас увірити на мое слово чести, що вам би з того зовсім нічо не прийшло, як би сейчас повідомили Гольта о своїм відкритю; хоч і не перечу того, що я волів би, як би Гольт поки що не довідав ся о тім нічого.

— Я вам то вірю.

— Від вас жадаю, щоби ви як найборше винесли ся в Рукфільда. Не хочу вже дальше анї словом відзивати ся о вашім поведеню. Ви знаете мое бажане, отже забирайте тепер свое манатє!

— Скоро сповните також і мое бажане — відповів Йосиф — і зволите ласкаво виплатити менї тисяч фунтів. Дайте менї нинї гроші а я полечу звідси як птиця.

— Щоби відтак знов прилетіти і забрати ще більше, скоро тоту суму прогуляете.

— То инше діло — сказав Йосиф — виплатіть менї гроші а я буду такий нїмий як риба.

— Чи гадаете, що я маю тисяч фунтів таки зараз під рукою тут дома? — сказав на то Овен.

— То нї — відповів Боджер. — Ви преці посилали мене нераз до Візбиро до банку і потребуете лиш дати менї переказ з уповажненем, щоби его виміняти на гроші.

Овен стояв саме коло Йосифа і споглядав задуманий на его хитре лице. Нараз, видко, надумав ся і відозвав ся: Мусите кілька хвиль бути терпеливі. Сїдайте тут собі і заждіть, аж я верну. Сказавши то, вийшов Ферфорд чим скорше з комнати.

23. Глава.

Побіда Ферфорда.

Йосиф лишившись сам один, аж підскакував з радости, що ему его штука так удала ся. Волів би був, що правда, готові гроші, але урядники в банку его знали і певно би ему виплатили. Мусів дуже довго ждати і вже терпцю ему не ставало — бо годинник показував пяту годину і вже було за пізно, щоби ще нинї виміняти переказ на гроші.

Ах! Наконець почулись кроки в сїнех! Надходила щаслива хвиля, в котрій Боджер мав одержати нагороду за свою витревалість. Двері отворились і увійшов Овен, але на превелике здивоване Йосифа явив ся рівночасно з ним і вахмайстер Кадман і один поліцай, котрий станув коло дверий. Кадман був то мужчина високого росту і сильної будови, середних літ, з здоровим червоним лицем і густим чорним вусом. Ще нікоіи в житю Боджер не перепудив ся був так дуже як нинї, навіть і тоді, коли задним вікном вліз був до двірка в Ст. Джон Вуд і там застав інспектора Гольта,

відсуваючи осталі точки дневного порядку на слідуюче засідане, яке визначено на нині на 10 год. рано. На дневнім порядку нинїшного засідання будуть стояти між иншими перші читаня внесень пос. Олесницкого, Короля, Адама, Салї та Шецля про зміни в краєвім статутї взглядно про виборчу реформу, внесене п. др. Макуха про народне шкільництво і т. д.

Цїсар приймив вчера на авдиенциї в Будапештї угорского мінїстра внутрішних справ ґр. Андрашого. Авдиенция тревала довгий час. Як „Pester Lloyd" доносить, авдиенция та стоїть в звязи з реформою виборчою. Крім ґр. Андрашого були вчера на авдиенциї також угорскі мінїстри ґр. Стефан Тиса і Феєрварі та віцепрезес угорского сойму Раковский. — З нагоди папского ювілею був вчера Цїсар на торжественнім богослуженю в каплици замковій на Будї. — Вчера відбуло ся в Будапештї з нагоди відкритя сесиї угорского сойму 25 социялїстичних зборів за загальним правом голосованя.

Півурядова білгородска часопись „Самоуправа" оповіщує комунїкат, в котрім заявляє, що в справі Сулеймана паші в Плєвлю Серби нї безпосередно нї посередно не брали в нїм участи.

З Константинополя доносять, що увязнене дервиша Тіма, редактора часописи „L'Albanie", викликало в поважних турецких кругах прикре вражінє. Замітити треба, що арештований прибувши з Парижа до Константинополя, найшов в правлячих кругах дуже сердечне принятє. Зміна настрою тих кругів супротив него виявила ся аж в наслїдок бесїди, яку Тіма виголосив в часї бенкету, а в котрій порушив відносини Альбанії до Туреччини. Ту его бесїду і деякі слова в брошурі п. з. „Збудім ся" означено яко зраду вітчини.

Страйк на головнім шляху турецких зелїзниць в Европі тревае дальше, помимо уступок, які дирекция зелїзниць поробили зелїзничій службі. Австро-угорский і нїмецкий конзуль старають ся вплинути на підданих тих держав занятих при турецких зелїзницях, аби заперестали страйку. Турецкі власти старають ся всїми силами страйкови зробити конвць, бо він загрожує інтересам Туреччини в Европі. Головними керманичами страйкового руху суть болгарскі урядники і болгарскі социялїсти заняті при турецких зелїзницях. Поки що кінця страйку годї предвидїти. Страйкуючі відкинули предложеня мирового судиї і обстають при своїх жаданях.

З Азиї меншої надходять невідрадні вісти. Державна машина просто станула. В деяких місцевостях населене не хоче приняти також нових урядників.

Новинки.

Львів, дня 22-го вересня 1908.

— Санкционовані закони. Є. В. Цїсар санкционував ухвали галицкого сойму, силою котрих оселю Мазярня Лаврикова в каменецкім повітї вилучає ся зі звязи громади Грабова а творить ся самостійну громаду, а оселю Підмонастирок в брідскім повітї вилучає ся зі звязи громади Грицевати і творить ся з неї також самостійну громаду.

— Вистава кухарско-спожиткова, напитків, приміненої гіґієни і виробів промислових у Львові. Інсталяцийні роботи около тої вистави на площі повиставовій вже розпочали ся. Мулярі, столярі, теслї і декоратори працюють в всеї сили около украшеня палати штуки вверха і в серединї. Відкрите вистави послїдує невідклично дня 29 с.м. в присутности протектора вистави Є. Е. п. мінїстра скарбу дра Витовта Мори Коритовского і почетних президентів пп.: президента міста Цюхціньского, презеса Кола польского дра Ґломбіньского, президента палати торговельно-промислової Горовіца і протомедика дра Меруновича. Публика наша заінтересувала ся вельми сею виставою і сотки людий навідують ся що дня до палати штуки на площі повиставовій та приділяють ся горячковій роботі.

— Нещасливі пригоди. Александер Майсарек, управитель складу дерева при ул. Кубасевича доглядаючи робітників при машинї до різаня дерева, хотїв відорвати скалку від поліна в сунeного під машину і зробив то так неосторожно що машина відрізала ему всї пальці від руки. Поготївля ратункова подала ему першої помочи, а відтак відставлено его до шпиталю. — Мария Пизя, замешкала на Замарстинові при ул. Вузкій, хотїла вчера придивити ся щенятам, які породила еї улюблена сука. Нараз сука скочила до неї і вкусила еї в долїшну губу так, що відгризла їй зовсїм губу. Зранену женщину відставлено до шпиталю. — Маляр декорацийний із Станиславова Антін Юркевич, котрий в Нижневі малював тамошний костел, впав дня 17 с. м. в наслїдок власної неосторожни з руштованя так нещасливо, що по 3 годинах помер. — Юр. Кевич, лїт 33, полишив незаосмотрену вдовицю і 3 дрібних дїточок.

— Дрібні вісти. В Коломиї основало Руске Тов о педаґ. приватну руску семінарию учительску і просить о жертви на еї удержане, а також накликує до впису в нїй учеників і учениць. Жертви належить висилати на руки п. Осипа Чайковского, проф. гімн. в Коломиї, ул. Українська ч. 20. — Минувшої суботи відбуло ся торжественне відкрите нової польскої ґімназиї в Жовкві. Ґімназия містить ся поки що в монастири Домінїканів. По богослуженях в костелї і церкві вібрала си публика в будинку монастира, насамперед промовив ігумен о. Ацелля, а відтак віцепрезидент краєв. Ради шк. п. Дембовский; дальше промавляли директор Еляш, бурмістр Стейбаль і посол др. Старженьский. — В Біярріц помер вчера нагло славний музик Сарасате. — В днях 19 і 20 с. м. занедужало у Львові на шкарлятину 16, подужало 15 умерло 1, позістає в лїченю 303 осіб. Нові недужі то дїти від 9 місяців і 3 до 8 лїт. — В Петербурзї було вчера 368 случаїв занедужаня на холеру, а з того 153 закінчило ся смертию. Число недужих виносить 1475. — Директором шпиталя в Сятинї іменований др. Петро Кусперчик. — На ул. Коперніка знайдено дамский годинник з довгим металевим ланцушком украшеним перлами. — На руский курс ґімназияльний в Яворові зложив пан Сидір Бриттан 100 К. — В Лїсбонї підчас борби биків хтось невислїджений доси отворив стайнї, а 22 биків вибігло і кинулось на публику. Бики убили 7 осіб а покалїчили 40. — В Мармароскім сиготї помер якийсь чоловік, як опісля показало ся в наслїдок десинтерії, а то дало причину до чутки о холері на Угорщинї. Отже тота чутка єсть безосновна. — В шпитали в Новім Орлеанї прийшла на сьвіт дитина з двома головами; одна голова єсть трохи більша від другої. Лїкарі хотять одну голову відоймити і мають надію, що то їм удасть ся і дитина буде опісля жити з одною головою.

— Руский народний театр переїздждає з Городенки до Коломиї, де в четвер, 24 вересня

котрий ще тодї був інспектором і підсїв був там на него.

— Отсе той чоловік — сказав Овен. — Він сам признав ся, що тої ночи, коли хтось вломив ся до помешканя полковника Аскю, був о першій годинї в ночи на улиця. Я хиба би дуже помиляв ся, як би ви перешукавши его комнатку, не знайшли достаточно доказів на то, щоби его арештувати. Відтак видайте приказ арештованя, пішлїть опис его особи і...

— Ну, ну, вже досить того — перебив ему Йосиф, — видко, що ви добре знаєте, як то робить ся, але чорт вас возьме, як ви за то не відпокутуєте тяжко!

О якімсь опорі Йосиф вже й не думав — трох на одного то таки було за богато і він піддав ся. Однак така нагла і несподївана зміна тяжко его пригнобила. Одинокою его відрадою було, що він пімстить ся. Єму з дива не сходило, як він міг так в одній хвили стати ся жертвою свого противника; але скоро его тепер відведуть до криміналу, то небавком і Ферфорд відпокутує за то.

З Овеном попереду і Кадманом з заду вийшов Йосиф із столової та ішов сїньми, під час коли Сара виглянула з кухнї і з безмежним страхом споглядала за тим походом.

Они повели его через город до стайнї і по драбинї до его комірчини. Боджер зразу не хотїв сказати, де его скринка, але Кадман ви шукав еї, витягнув еї і вкляк коло неї. — Дайте ключ! — крикнув він і наставив руку. Боджер знав, що ему відобрали ключ, коли б его добровільно не віддав; вийняв его длятого з кишенї і кинув на землю.

Зараз отворено скринку а Кадман зі зручностию урядника на коморі зараз перешукав еї. Насамперед витягнув з неї пару повстяних вистуцпів, відтак якесь долото, котре показав Овенови.

— Сего вже досить — сказав вахмайстер встаючи. — Ходіть спокійно зі мною — додав він, звертаючись до Йосифа.

Коли Кадман замкнув Боджера до арешту, пішов на почту і вислав телеграму до ін спектора Гольта в Скотленд Ярд і дав ему знати про арештоване вломника. Гольт, котрий лише що вернув був із Суземптона, пішов чим скорше на дворець і прийшов якраз ще в пору, щоби захопити послїдний поїзд, який мав відійти до Рукфільда.

Біла дошка над дверми, на котрий випи сане було чорними буквами „Сторожа поліцийна" і завішена в сїнех лямпа то було й все, що відзначало помешкане Кадмана від прочих домів в селї. В прибудові з одного боку були дві келї, з котрих в одній сидів Йосиф Боджер; она була не більша як велика шафа з лавою що служила за ліжко і з отвором в дверях, крізь котрий заходило сьвітло і воздух. До тої келї завів Кадман около одинайцятої години інспектора Гольта.

— Ого, Йосифе! — відозвав ся інспектор — то ми знов тут побачили ся! — Не потребуєте тут чекати, Кадмане, лиш подайте менї лямпу, дякую! — додав він, коли Кадман вийшов з келї.

— То ви, Боджере, як виджу, пустили ся нову дорогу!

— Такому бідачискови, як я — сказав на то Боджер — не лишаєсь богато до вибору. Хоч би чоловік і чесно жив, то не доробить ся тут нїчого. Лиш длятого, що у мене знайшли отї знаряди, то мене упхали зараз в отсю пору. Бігме, що я сам не знаю, за що мене тут замкнули.

— Може за влом у полковника Аскю?

— На то нема найменшого доказу против мене.

— Може бути — відповів Гольт спокійно — але поминувши тоту історию з вломом, я вже давно маю вас на оцї. Коли менї розкажете все по правдї, що ви в ночи на четвертого марта виділи, то я буду старати ся ваше теперішне положене по можности улекшити.

— А як мене там не було і я нїчого не видїв?

— В такім случаю ледви чи ви були би стали на службу у пана Ферфорда. Менї не будете бахмана пускати. Отже говоріть, що знаєте! Там собі найлїпше поможете.

Як з одної сторони Гольт хотїв конче щось видобути в Боджера, так знов з другої сторони Боджер мав велику охоту зімстити ся на Ферфордї; він длятого розповів короткими словами події з четвертого марта та свої спостереженя в домі Ферфорда а наконець сказав і то, що доктор Віpayт був послїдної ночи чогось дуже довго в гостинї у Ферфорда.

(Дальше буде).

виставить „Мари“, драму в 4 діях Генріха Ібзена, а в суботу дня 26 вересня „Жидівку“ оперу в 5 діях, з музикою Галевіго. Гостинний виступ М. Шляфенберґа. Представленя відбудуть ся в сали „Щадничої Каси“, точно о $7\frac{1}{2}$ вечером, а білети продає „Народна Торговля“.

— Видїл Руского тов. педаґоґічного у Львові повідомляє, що з днем перенесеня бурси (між 1. а 15. жовтня) з ул. Вірменьскої ч. 2, на ул. Крижову отвирає філію тоїж бурси при ул. Вірменьскій ч. 2, котра дасть приміщене не лише ученикам ґімназияльним, але також ученикам реальних шкіл. Родичі, що хотіли би примістити в тій бурсї своїх синів, зволять внести поданя на руки заряду бурси найдальше до 15. жовтня с. р. — Оплата крім датку на інвентар 10 кор. і членьскої вкладки 2 кор. виносить 22 — 30 кор. місячно.

— Фальшівники гроший перед судом. Вчера розпочала ся у Львові перед судом присяжних розправа карна против Чеслава Шведзіцкого, укінченого реаліста і диетаря, рисовника Казимира Ґроса і шлюсаря машинового, Альфреда Біліньского, котрі фабрикували гроші і пустили в курс кільканайцять фальшивих ґульденів. В перших днях марта сего року їздив якийсь панич зраня електричним трамваєм і за кождий раз платив кондукторови ґульденом. Остаточно кондуктори спостерегли ся, що дїставали фальшиві ґульдени, а один з них, Рудольд Коваль, запамятав собі того панича, котрий єму дав ґульдена і при найблизшій нагоді казав его арештувати. Тим паничем був Шведзіцкий, походячий з дуже доброї родини. Він мешкав спільно з Ґросом при ул. Личаківскій ч. 39 D, а оба стояли в звязи з караним вже фальшівником Теофілем Брикчиньским. Аж в цьвітни арештовано і Ґроса, котрого остаточно вислїджено тоді, коли на донос кельнера Ґімпля арештовано якогось Біліньского, котрий намавляв его до пусканя в курс фальшивих гроший. Біліньский признав ся, що разом з Ґросом мешкав у крамаря Мосоня при ул. Коперника ч. 50 і за его намовою приступив до спілки фабракації гроший. Арештований Ґрос признав ся до виробльованя фальшивих ґульденів. Розправу веде радник Берзон і нинї мабуть буде виданий вирок. Всї три то самі молоді літ 23, 24 і 28. Шведзіцкого боронить адвокат др. Лявф, а обох товаришів др. Бромберґ.

— Огні. В лисинецкім броварі під Львовом займила ся з незвістної причини солома, зложена в значній скількости під дахом ледівнї а в наслідок того станув і дах в одній хвили в полуміни Огонь перекинув ся і на галю реставрацийну і зачав також дах горіти, але остаточно удало ся сторожі пожарній огонь пригасити а шкода єсть незначна. — Вчера о 12 год. в ночи вибух огонь в Бруховичах, в старій незамешкалій хатї господаря Делендяка. Огонь пригашено в пору а шкода єсть незначна. Причиною огню була неосторожність. — В Делієві, станиславівского повіта, вибух огонь дня 14 с. м. о 2 год. по полудни, підложений дітьми, що бавили ся в шоці Николая Бідочки. Жертвою огню стали ся 7 хат і 11 будинків господарских а загальна шкода виносить звиш 8600 кор. і була по части обезпечена в „Днїстрі“. — В Колодіївці, того самого повіта, згоріла дня 16 с. м. стодола Анни Долїшної зі збіжем вартости 600 кор.

— Арештоване львівского лихваря. Львівскій поліциї удало ся оногди арештувати небезпечного лихваря, Саломона Блюма, котрий в страшний спосіб визискував свої жертви, беручи від них навіть по 200 процент а вже найменше по 60 від ста. До поліциї дійшли були численні донесеня о злочинах Блюма, але все таки треба его було так арештувати, щоби прихопити его зі всїма векслями і документами. В тій цїли конципіст поліциї п. Квятковский постановив був позичити сам гроший від Блюма. Довідавшись, що Блюм „урядує“ в готели Лязаруса, взяв собі аґента п. Вайнштока і оба пішли позичати гроший.

Була якраз 12 година в полудне. — Чи п. Саломон Блюм єсть тут? — спитав комісар кельнера готелю. — Нї нема; а що хочете від него? — Він казав менї тут прийти о 12 год., маю грошевий інтерес. — А, то пан Блюм зараз прийде; прошу заждати.

П. Квятковский чекав а тимчасом поручив аґентови, щоби стояв недалеко на улици а не входив до середини, бо жиди его знають. Аґент вийшов на улицю і уставив ся так, щоби видів, що діє ся в готели. Відтак вернув комісар назад до кельнера і попросив его, щоби показав єму Блюма, коли той прийде, бо він, комісар, трохи не довиджує. Кельнер сподіваючись заплати обіцяв то зробити. О 12 год. війшов Блюм до готелю а кельнер шепнув єму щось до уха. Лихвар підійшов тоді до п. Квятковского і спитав: Ну, що за інтерес маєте до мене? — Я чув, що ви позичаєте гроший. — Ага, ну то ходіть зі мною на гору.

Тоді п. Квятковский представив ся Блюмови під якимсь прибраним призвищем і подав єму руку, а то було знаком для Вайнштока, щоби і він пустив ся на гору. Коли Блюм его зобачив, спитав п. Квятковского: А то що за пан, що іде за нами? — спитав Блюм. — То фактор грошевий, що менї вас нараїв — відповів комісар і всї три пішли на гору. Коли вже станули в комнатї, п. Вайншток замкнув комнату а комісар заявив перепудженому лихвареви, що мусить тепер его зревідувати. У лихваря знайдено множество документів а відтак відвезено его дорожкою на поліцию.

Один з его грошевих здїлок була н. пр. така, що від одного властителя реальности, котрий хотів позичити у него 500 кор., взяв насамперед вексель на 500 кор., відтак мешкав цїлий рік за дармо, заінтабульовав ся на реальности на ту суму, а остаточно дав лиш 200 кор. а 300 кор. задержав для себе яко факторне. Нашому позичив 300 кор. на три місяці а довжник по тім часї мусів єму віддати тих 300 кор. і заплатити ще 250 кор. проценту.

Телеґрами.

Відень 22 вересня. Архікн. Кароль Альбрехт приїхав тут вчера о год. три чверти на 5 з Живця.

Відень 22 вересня. Нинї в полудне в осередку міста самоїзд сторожі пожарної наїхав на омнібус. Одна особа легко зранена.

Триєст 22 вересьня. Стан здоровля другого хорого на чуму в шпитали інфекцийнім погіршив ся. З других осіб, позістаючих під обсервацією, нїхто не занедужав.

Лїнц 22 вересня. Депутация социяльних демократів вручила вчера намістникови мемориял з постулятами в справі зміни ординациї виборчої.

Ґрац 29 вересня. Міністер Праде від'їхав назад до Відня.

Леман 22 вересня. Вільбур Райт піднявся нинї на своїм аероплянї і держав ся у воздусї через годину, 31 мінут і 25 секунд. В тім часї зробив він 60 кільометрів і 600 метрів. Поборов отже всї дотеперішні рекорди воздушні.

Сан Себастиян 22 вересня. Королева-мати Христина відложила свою подорож до четверга.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середне-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від **6** год. **вечером** до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Крехевецкий.**

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, калїками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до Schlessinger, Berlin 18.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).